

POSTANOWIENIE

2 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Beata Janiszewska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 2 września 2024 r. w Warszawie
zażalenia K. O.

na postanowienie Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie
z 6 lipca 2023 r., IX Gz 32/23,
w sprawie z powództwa K. O.
przeciwko F. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
o ustalenie istnienia stosunku prawnego,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Powód K. O. wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie w przedmiocie odrzucenia skargi powoda o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia tegoż sądu, złożonej w sprawie o ustalenie przeciwko pozwanej F. sp. z o.o. w W.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało odrzuceniu.

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, z wyjątkami przewidzianymi w art. 87¹ § 2 k.p.c., które jednakże nie wystąpiły w niniejszej sprawie. Tak zwany przymus adwokacko-radcowski ustanowiony

w art. 87¹ § 1 k.p.c. obejmuje wszelkie postępowania, które przynależą do właściwości Sądu Najwyższego. Zasadniczo wniesienie pisma z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c. skutkuje jego zwrotem, chyba że ustawa stanowi inaczej (art. 130 § 5 k.p.c.). Odmienny skutek przewiduje m.in. art. 398⁶ § 3 k.p.c. (w zw. z art. 398⁶ § 2 *in fine* k.p.c.), znajdujący odpowiednie zastosowanie w sprawie na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. Nieusuwalna wada zażalenia, polegająca na wniesieniu go przez podmiot pozbawiony zdolności postulacyjnej, stanowi *verba legis* inną przyczynę niedopuszczalności tego środka zaskarżenia i powoduje konieczność odrzucenia zażalenia (zob. postanowienia SN z: 12 grudnia 2013 r., V CZ 70/13, 3 czerwca 2015 r., V CZ 25/15, 7 maja 2014 r., II CZ 19/14, 26 stycznia 2022 r., III CZ 40/22).

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji postanowienia.

[SOP]

[ms]